

aldrig mere. I Løbet af den korte Tid kunde man ikke forberede denne Tanke hos Vælgerne saaledes, at man kunde vente, at den skulde slaa igennem. Men den samme Valutaforanstaltning kan vi faa netop her, og jeg tror, at Befolkningen langt bedre vil forstaa Meningen i at tage den paa dette Punkt fremfor paa en særlig Valutalov.

Det glædede mig ogsaa, den Gang man foreslog denne Valutaforanstaltning, den tvungne Opsparing, at man nu var kommet til det Resultat, at Administrationen ikke vilde blive saa særdeles dyr. Der vilde selvfølgelig blive nogle flere Konti ved Forsikringen; men jeg tror, at de Skræmmebilleder, man har stillet op med Hensyn til, at Administrationen vilde blive særdeles dyr, ikke har det fornødne Grundlag i Virkeligheden. Der har ogsaa tidligere været sagt, at det var ligefrem farligt at faa saadan en Bunke Penge opsparet. Nu er man heldigvis naaet til, at det vilde være overordentlig betydningsfuldt, om man fik saa mange Penge opsparet. Saa vidt er man naaet, og det er en moralsk Sejr for den gamle Tanke, der her i Landet først er fremsat af Venstre: at vi skal løse det sociale Spørgsmaal ogsaa ad Forsikringens Vej, ved Hjælp til Selvhjælp. Vi har løst det paa andre Omraader ad Forsikringens Vej, ved Sygeforsikringen og Invaliditetsforsikringen. Vi har bare ikke gjort det her. Jeg vil derfor ønske, at det Supplement, der skulde ligge i Forsikringen, ikke maa vente, til man igen kræver mere ind til Aldersrenten, men at vi uden videre tager det op, fordi det en Gang maa og bør komme, og fordi det netop i Øjeblikket vil være en fortræffelig Valutaforanstaltning. Det er en gammel Venstretanke. Man kan se den komme frem Gang paa Gang, og nu kommer den frem med Støtte fra os alle. Det viser sig, at disse gamle Tanker har været gode, de var vel tænkt, der var et godt Grundlag for dem. Og jeg tror ogsaa, at den gamle Venstretanke, jeg her har nævnt, vil komme til Sejr.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, for den Omtale, han har givet det af mig fremsatte Lovforslag. Han gjorde nogle Bemærkninger om, at man muligvis kunde have rubriceret Kommunerne paa en mere praktisk Maade. Jeg indrømmer, at det er ikke let, naar man vil give forskellige Understøttelser i forskellige Grupper af Kommuner, saa altid at være fuldt ud i Overens-

stemmelse med det rigtige Forhold; men vi kan forhandle derom og se, om der skulde være Mulighed for at naa en bedre Inddeling end den foreslaaede. Meget rigtigt bemærkede det ærede Medlem, at det i og for sig ikke er Kommunens Størrelse, der er afgørende for, om der er Rimelighed for at sætte dens Aldersrentenydere op i højere Klasse, det afgørende er nok saa meget Kommunens Beliggenhed tæt op ad en større Kommune.

Jeg takker ogsaa det ærede Medlem Hr. Holdgaard, der talte for det radikale Parti, for de velvillige Udtalelser, han fremsatte om Lovforslaget. Han fremsatte ogsaa forskellige kritiske Bemærkninger, gjorde adskillige Indvendinger og vilde have Ændringer foretaget i det Forslag, jeg har stillet. Men han maatte ganske naturligt stille sig paa det Standpunkt, at den gældende Lov, Loven af 7. August 1922, er ufyldstgørende, thi som bekendt stillede hans Parti sig paa samme Standpunkt som Socialdemokratiet i 1922, da Lovforslaget skulde endelig vedtages. Jeg haaber, at det skal blive muligt i Udvalget at naa til Forstaaelse i de Uoverensstemmelser, der kan være.

Jeg er ikke i Stand til at kvittere for de Udtalelser, der er blevet fremsat af de to andre Partiers Ordførere, med en ubetinget Tak. Det har de to Ordførere ganske sikkert heller ikke ventet. Men jeg maa dog dele de to og sætte dem hver i sin Baas. De Udtalelser, der blev fremført af det ærede Medlem Hr. Kragh paa Venstres Vegne, var vel gennemgaaende i høj Grad kritiske og ledsagede af et passende Antal uvenlige Bemærkninger om Regeringen og Socialdemokratiet, men der var dog Realiteter i dem. Det var dog gennemgaaende en Kritik, der hvilede paa Lovens og Lovforslagets Bestemmelser. Helt anderledes forholder det sig med de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Vesterager fremsatte paa det konservative Folkepartis Vegne. De var af en saadan Beskaffenhed, at de fritager mig for overhovedet at indlade mig i nogen Art af Diskussion med det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Kragh besvarede sig i høj Grad over, at Socialdemokratiet havde kritiseret Aldersrenteloven af 1922. Han ankede over, at vi havde fremsat Loven for Vælgerbefolkningen paa en saadan Maade, at det kunde formodes, at adskillige Vælgere var gaaet fra Venstre til Socialdemokratiet paa Grund af denne Kritik. Det er naturligvis meget vanskeligt at konstatere, af hvilke Aarsager Vælgerne